

Banff 2007 (slot)

Annelies Jorna verbleef drie weken in de Canadese Rocky Mountains om daar te werken aan het jeugdboek *Chanda's Secrets* van [Allan Stratton](#). Op boekvertalers.nl doet zij verslag van het leven tussen internationale vertalers in een kunstenaarskolonie.

Bergen, beren en vrienden

In die drie weken in dat magische landschap zijn hechte vriendschappen gesloten. De eerste week hadden lagelandenmensen als ik regelmatig last van het leven op minstens 1500 meter. Met de voorspelde bloedneuzen en ademhalingsproblemen liep het wel los, vooral nadat 'housekeeping' in mijn kamer een luchtbevochtigingsapparaat had geplaatst. Hoewel het programma soms wat al te overgeorganiseerd was, zijn we enorm verwend en vertroeteld.

Vakantie-achtige elementen waren er ook – met auto's naar de wonderlijk groene bergmeren Louise en Moraine, en een voettocht naar Sulphur Mountain, met de heetwaterbronnen die in de negentiende eeuw werden ontdekt en het begin waren van [Banff National Park](#); alleen, of in kleine groepjes, af te raden, en nooit helemaal ontspannen vanwege de beren, die kennelijk kunnen tellen en bij het lawaai van zes mensen of meer gewaarschuwd zijn en op afstand blijven.

Ontspanning zochten en vonden we in de writers' lounge die op de derde verdieping was

gereserveerd voor onze groep. 's Avonds gingen de gesprekken niet alleen over taal, literatuur en de kunsten, maar deden de grote buitenwereld en het persoonlijke leven weer mee. Wijn, tequila en whisky stonden op de salontafel klaar en bij de borrel werden afspraken gemaakt voor wandelingen, soms zelfs zware trektochten hoog de bergen in, en theaterbezoeken voor wie tijd, zin en energie had. En in zo'n sfeer zong de Mexicaanse dichteres, muzikante en vertaalster [Carmen Leñero](#) soms spontaan voor ons haar prachtige liederen en ballades. Ook zong ze Linda Gaboriau toe op de afscheidsavond die we voor ons opperhoofd in de writer's lounge hadden belegd. De delegatie uit de taalgebieden die Linda vreemd waren – Bulgaars, Cree, Koreaans, Nederlands en Noors – sprak een persoonlijk woordje: zonder vertaling.

En op de campus overal en altijd omringd door de kunsten – met optredens en concerten die bij vertoon van onze artist's card bijna altijd gratis waren of waarvoor we een fikse korting kregen. Een kijkje nemen achter de schermen bij de decorbouwers, de musici, de balletdansers, in de Requisitenruimte en in de open ateliers van de kunstenaars. Diezelfde artist's card hoef je op de campus en soms zelfs in downtown Banff maar te laten zien of alle deuren gaan voor je open en iedereen lacht je toe. Het pasje ligt hier op mijn bureau als een van mijn leukste souvenirs.

Mijlpaal

We hebben hard gewerkt, veel gezien, veel gedaan – en erg genoten van elkaars gezelschap, de werk- en persoonlijker gesprekken, het landschap, de attente zorgen en het respect waarmee literaire vertalers gekoesterd worden. In die sfeer heb ik in de stilte van mijn kamer de eerste versie van een jeugdboek van de Canadese schrijver Allan Stratton voltooid. En eenmaal thuis is het dan nog niet zo eenvoudig om al jetlaggend weer met beide pootjes op deze grond diep onder zeeniveau te komen. De Rocky Mountains vormden het decor van een onvergetelijke belevenis die in de vele mails en foto's die de nu bevriende vertalers en schrijvers onderling uitwisselen met hart en ziel is vastgelegd. Een mijlpaal in een vertalerscarrière en vooral een nog lang nawerkende motivatie voor wie het geluk heeft daar geweest te zijn.

Met dank aan het Fonds voor de Letteren, The Canada Council for the Arts en The Banff Literary Centre die mijn verblijf mogelijk hebben gemaakt.